

i Skibsfarten og Omfætningen mellem Sverige og Spanien. Under alle Omstændigheder rammer det Exempel, den ærede Minister hentede fra Sverige, ikke vore Forhold. Den væsentligste Betydning, som det vilde have for vore Forhold, er den, som er oplyst i Anmærkningerne til Lovforslaget, men den berører jo i overordentlig ringe Grad Danmark. Den berører jo kun Danmark for det Første, forsaavidt angaar den forholdsvis ubetydelige Del, som Kiøbenhavn har i Omfætningen af Fisk paa Spanien, og for det Andet, hvad Færøerne angaar, men den væsentligste Betydning er for Island, og det ligger jo udenfor det Landraade, for hvilket vi her ere Repræsentation. Nu ønsker jeg, og det ønske vistnok Alle, at gjøre for vore islandske Brødre, eller Medborgere, for jeg næsten kalde dem, saa meget, som der med Villighed og Rimelighed kan kræves af os; men naar vore egne økonomiske Forhold ere blevne trykkede her i Landet i næsten ligesaa høi Grad som paa Island, ligger det os dog nærmest at tænke først og fremmest paa os selv og ikke at foretage Noget til Bedste for Island, som kommer til at svie til os selv, for det er dog for meget for langt. Og det vil det netop her komme til, idet vi igjennem Vedtagelsen af Traktaten vilde forhindre, at vi kunde faae en væsentlig Forøgelse af Tolden paa Luxusartikler. Derfor den er den ærede Finansminister's Mening, at han ikke vil gaa ind paa nogen Toldreform, medmindre vi forud have vedtaget hans Handelstraktat med Spanien, betragter jeg det som en Erklæring fra Ministerens Side om, at han overhovedet ikke vil forhandle denne Sag, at han ikke stiller sig paa Forhandlingsstandpunktet, men paa Visnestandpunktet i denne Sag, lige saavel nu som for tre Aar siden, da den ærede Minister og hans Venner i det andet Thing afflog enhver Forhandling med os, idet man afviste Toldagen i Forbindelse med Handelstraktaten. Disse to Sager staa dog i saa nøie Forbindelse med hinanden, at det ikke er rigtigt af en Regjering at afvise en fælles Forhandling om de to Sager, naar den tilbydes fra Folkethingets Side. Jeg har ikke villet stille mig saa absolut afvisende, at jeg siger, at der ikke kan være Tale om at vedtage den spanske Handelstraktat lige saavel i Aar som for en 3, 4 Aar siden, Det kunde der være Tale om. Jeg vil ikke heller foreslaa, at Thinget efter en saadan Erklæring fra Ministerens Side, afbryder Forhandlingen og siger: vi afbryde Forhandlingen om denne Handelstraktat. Nei, vi byde en Forhandling om begge Dele ligejom dengang, og den, som saa afflaar

Forhandlingen, skal bære Ansvar for Visnepolitikken.

Finansministeren (Estrup): Saa vidt jeg kunde forstaa den ærede Taler — men jeg er ikke vis paa, at jeg forstod ham — var hans Mening den, at jeg skulde have sagt: Ingen Forhandling om Toldrevisionen, før denne Traktat er vedtaget. Saaledes forstod jeg det ærede Medlem, men dersom han har udtalt det, er det en fuldstændig Misforstaaelse af mine Udtalelser før. Jeg sagde kun, at efter min Mening kunde man ikke med Nytte forhandle en Revision af Toldtarifsen i Almindelighed, før man var paa det Reue med, om der skal afluttes en Traktat med Spanien eller ei. Men der er en himmelvid Forskjel paa det og saa det, det ærede Medlem saade. Det ærede Medlem vilde ikke tillægge Traktaten nogen synderlig Betydning for Andre end for Islænderne, og hvor meget Godt han end kunde ønske dem, gik hans Kjærlighed til dem ikke saa vidt, at han var med til, at det, som skulde gavne dem, maatte svie til os herhjemme — det var det Udtryk, det ærede Medlem brugte. Men jeg skal tillade mig at bemærke, at det ogsaa svier til os, naar den tidligere Handel med Fisk fra Island tager en anden Vej end forhen. Det svier i høi Grad til den kjøbenhavnske Handelsstand, det maa det ærede Medlem vide. Saa meget tror jeg, at ethvert Medlem her i Thinget vil have havt Leilighed til at bemærke, at de mest hvirvlede Klager over Manglen af en Traktat ikke ere komne fra Islænderne, men fra dem herne, der ere interesserede i den islandske Handel. Og med Føie. Naar det ærede Medlem brugte den Argumentation, at indtil 1882 har den danske Sprit staaet lige begunstiget med anden Sprit i Spanien, men at der ikke er indført nogen dansk Sprit i Spanien, og hvorfor skulde det saa have nogen Betydning for den danske Spritfabrikation, at man nu kom til at staa lige med andre Spritimportører i Spanien, skal jeg ikke kunne gjøre Rede for, af hvilke Grunde der overhovedet ikke fra de nordiske Lande — ikke fra os alene, men fra de nordiske Lande — i Fortiden har været nogen betydelig Indførsel af Sprit til Spanien. Jeg er ikke nok inde i de Forhold til at kunne udtale mig derom, men jeg gjentager som en Kjendsgjerning, at i bort Naboland Sverige har Spritporten til Spanien udviklet sig Aar for Aar i et meget stort Maal, efter at Sverige har faaet Traktat med Spanien, saa det forekommer mig, at den Slutning ligger ikke saa fjernt, at det Samme vilde blive